

Kredit. Dette Resultat maa ogsaa antages efter den gjældende Ret jfr. Lov 30. Decbr. 1858 § 10. Med Hensyn til, at § 4 nævner Varer og Konnossementer ved Siden af hinanden, skal det endnu bemærkes, at naar Skyldneren før Konkursens Begyndelse har modtaget Konnossement paa de ham paa Kredit solgte Varer, vil det efter Omstændighederne i den heromhandlede Henseende kunne blive uden Betydning, at Varerne selv først modtages efter Konkursen. Regelen i § 4 kan med andre Ord ikke komme til Anvendelse, naar Skyldneren forinden Konkursen har erhvervet de paagjældende Gjenstande saaledes, at Erhvervelsen ikke længere staar i noget Afhængighedsforhold til den forventede Modpræstation. Svornaar dette er Tilfældet, kan alene afgjøres efter Omstændighederne i hvert enkelt Tilfælde, men det kan dog bemærkes, at Forholdet vistnok som oftest vil stille sig paa den angivne Maade, naar Skyldneren har modtaget Konnossement paa Varer, som ere ham solgte paa Kredit. Regelen i § 4 finder iøvrigt ikke blot Anvendelse, naar Varer eller deslige affendes i Genhold til en forud affluttet gjensidig Kontrakt, men ogsaa naar Affendelsen sker uden nogen foregaaende Overenskomst, saaledes at de tilhødes Adressaten mod et vist Bederlag.

Svad der tilhører Trediemand eller af anden saadan Grund ikke kan inddrages i Boet, bliver at affondre fra Konkursmassen og udlevere til rette Bedkommende, dog at denne, naar han vil opnaa Udlevering, maa holde Boet skadesløst, dersom Skyldneren eller Boet har anvendt Besøftninger paa Gjenstandene eller i Anledning af dem havt Udgifter eller paa draget sig Forpligtelser (§ 6). I disse Tilfælde har Boet nemlig efter Lovgivningens almindelige Grundsætninger en Tilbageholdelsesret over Tingene, i Kraft af hvilken det ikke er pligtigt at udlevere dem, førend dets Fordring bliver betalt. En lignende Regel findes i Lov 30te December 1858 § 10 sidste Led, men Udtrykkene ere der saa vide, at de hjemle Boet en Tilbageholdelsesret i ethvert Tilfælde, hvor det har „noget gyldigt Modkrav“. Dette vilde efter Bogstaven være udenfor de almindelige Betingelser at danne en legal Retentionsret til Fordel for Fallitboer, hvor Andre ikke

vilde have en saadan; men hertil er der aabenbart ingen tilstrækkelig Grund.

Kapitel 2.

Om Konkursens Indflydelse med Hensyn til Retsforfølgning imod Skyldneren eller Forfølgning af hans Rettigheder imod Andre.

Om Konkursens Indflydelse i førstnævnte Henseende handles der i §§ 7—10. Efter Konkursens Begyndelse blive alle Fordringer paa Boet eller Gjenstande, som høre dertil, at rette imod dette (§ 7). Enhver, som forlanger Noget udbetalt eller udleveret af Boet, maa melde sig hos Skifteretten og kan ikke med Forbigaaelse af saadan Anmeldelse indstævne Boet ved almindelig Ret. Denne Regel er ogsaa gjort anvendelig paa Vindikationspaastande. Thi naar overhovedet Konkursbehandlingen omfatter alt det, som var i Skyldnerens Besiddelse, synes det naturligt, at Vindikationspaastande maa fremsættes for den, hvad enten de fremkomme allerede ved Registreringen eller senere under Behandlingen. Konkursbehandlingen udelukker dog ikke Noget fra at anlægge Retslag, mod Skyldneren, naar det kun er Hensigten med denne at opnaa Dom over ham personlig, men ikke at gjøre Fordring paa nogen Fyldestgjørelse af Boet (§ 7 i Slutningen). Det kan af flere Grunde være af Interesse at erhverve Dom over Skyldneren personlig, dels nemlig for det Tilfælde, at Boet f. Ex. i Genhold til en privat indgaaet Afford skulde blive ham udleveret, og dels fordi der paa Grundlag af en saadan Dom vil kunne gjøres Exekution i det, Skyldneren erhverver udenfor Konkursboet. Enhver Fordringshaver kan paa een Gang anmelde sin Fordring i Boet og sagløse Skyldneren personlig; han maa have Lov til at anvende alle de Midler, som staa til hans Raadighed for at komme til sin Ret; i dette Punkt bestemmer Forslaget ikke Andet, end hvad der maa anses for at være gjældende Ret. —

Hvis der før Konkursens Begyndelse er anlagt Retslag mod Skyldneren, kan den fortsættes mod Boet ved den Ret, hvor den lovligen er be-